

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010253
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217010253.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v trestnej veci obžalovaného

H. X.,

nar. XX.XX.XXXX v U. Q. U., trvale bytom J. XXXX/XX, U. Q. U.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T/74/2017 zo dňa 27.03.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/74/2017 zo dňa 27.03.2018 bol obžalovaný H. X. uznaný vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože

1) v presne nezistený deň mesiaca september 2013 požiadal J. M., aby mu požičal finančnú hotovosť vo výške 1.500 Eur s odôvodnením, že peniaze potrebuje na vyplatenie náhrady škody, ktorú spôsobil v práci s tým, že pôžičku vráti v 2 až 3 splátkach, hoci v tom čase nikde nepracoval a vopred vedel, že dohodu nespĺní a peniaze nevráti, na základe čoho v presne nezistený deň mesiaca september 2013 v U. nad U. mu poškodený J. M. osobne v hotovosti vyplatil ním požadovanú sumu vo výške 1.500 Eur, z ktorej mu obvinený doposiaľ vrátil iba sumu vo výške 400 Eur, čím poškodenému J. M. spôsobil škodu vo výške 1.500 Eur;

2) v presne nezistenom dni v mesiaci september až október 2013 prostredníctvom sociálnej siete A. ponúkol J. N. zabezpečenie lacnejšej elektroniky bez DPH zo spoločnosti G.sk, kde mal pracovať, hoci v tom čase v uvedenej spoločnosti nepracoval a vopred vedel, že dohodu nespĺní a elektroniku menovanému nedodá, na základe čoho J. N. v U. Q. U. zo svojho bankového účtu vedeného v I. U. mu poukázal v troch splátkach, a to dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 240 Eur, dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 914,50 Eur a dňa XX.XX.XXXX sumu vo výške 900 Eur na nákup elektroniky na bankový účet obvineného Z. Y vedený v I. U., pričom tovar poškodenému nedodal, ktorým konaním spôsobil poškodenému J. N. škodu v celkovej výške 2.054,50 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona v spojení s § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 120 hodín. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému H. X. uložil povinnosť nahradiť poškodenému J. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, U. nad U. škodu vo výške 2.054,50 € a poškodenému J. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. C. F. XXXX/X, U. nad U. škodu vo výške 1.100 €.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že výrok o treste bol uložený vo výmere, ktorá sa javí ako neprimeraná, nezohľadňujúca ochranu spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Trestná činnosť obžalovaného nebola výnimočným excesom, ale vykazovala pokračovací charakter. Pozornosť upriamil aj na jeho opakované priestupky, či skutočnosť, že je voči nemu vedené trestné stíhanie pre iný trestný čin. Navrhol preto zrušiť výrok o treste odvolaním napadnutého rozsudku a uložiť mu trest odňatia slobody v dolnej polovici v prospech obžalovaného upravenej trestnej sadzby s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení uviedol, že odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, ani prokurátor nespochybnil, že mu je potrebné priznať dve poľahčujúce okolnosti. Navyše je stíhaný za prečin, avšak doposiaľ nebol za žiaden trestný čin uznaný vinným, a ani na neho nebola podaná obžaloba. S oboma poškodenými sa dohodol na splácaní dlhu, časť dlhu vo výške 500,- Eur už im uhradil. Doklady o tom súdu predložil. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora navrhol obžalovaný odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné. K svojmu písomnému vyjadreniu doplnil, že od júla 2018 uhradil poškodeným každému po 200,-Eur, teda zo škody má už spolu uhradených 900,-Eur. Prokurátorka na dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora zotrvala.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa v tomto smere v odvolaní nebola vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, odvolací súd tento výrok preskúmal iba z hľadiska chýb odôvodňujúcich podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora týkajúcim sa výroku o treste, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Nemožno prisvedčiť názoru prokurátora, že s poukazom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život, je u neho potrebné ukladať práve trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom.

Obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, k trestnej činnosti sa od začiatku trestného konania priznal, túto oľutoval. Snažil sa zmeniť svoj život, a keďže trestnú činnosť páchal pod vplyvom patologického hráčstva, dobrovoľne absolvoval liečenie uvedenej diagnózy. Navyše priestupky, pre ktoré bol uznaný vinným sú iného charakteru ako trestná činnosť /ide o priestupky na úseku dopravy - menšej závažnosti/. Časť škody už poškodeným uhradil. Škodu poškodeným stále spláca v pravidelných intervaloch, o čom predložil aj doklady.

Preto prvostupňovým súdom uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín spĺňa všetky kritériá na ukladanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a je plne spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Trest povinnej práce možno uložiť vo výmere 40 hodín až 300 hodín. U obžalovaného pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potrebné podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. túto trestnú sadzbu upraviť na 40 hodín

až 200 hodín. V rámci takto upravenej trestnej sadzby je potom trest vo výmere 120 hodín trestom v hornej polovici trestnej sadzby .

Z týchto dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora v tom, že uložený trest by bol neprimerane mierny, tak ako túto podmienku pre zrušenie výroku o treste odvolacím súdom vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. Odvolací súd nie je pritom takého názoru, že by namietané hodnotenie osoby obžalovaného súdom prvého stupňa, vrátane potrieb jeho prevýchovy, nevyhnutne muselo viesť k uloženiu trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom.

Ani prokurátorom uvádzaný záujem všeobecnej (generálnej) prevencie nemôže viesť k uloženiu „represívneho“ trestu (ak takýto trest nevyplýva priamo zo zákona) tak, že sa uprednostní táto zložka trestu pred výchovnou zložkou trestu tak, ako to navrhoval prokurátor v odôvodnení svojho odvolania. Najmä u prvotrestaných páchatel'ov je potrebné predovšetkým skúmať možnosti uloženia alternatívnych trestov.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.